

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 722/2022
30.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К. бр. 229/20 од 11.01.2022. године и Вишег суда у Врању 3 Кж1. бр. 64/22 од 19.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.08.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К. бр. 229/20 од 11.01.2022. године и Вишег суда у Врању 3 Кж1. бр. 64/22 од 19.04.2022. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу, одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К. бр. 229/20 од 11.01.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одрђено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању 3 Кж1. бр. 64/22 од 19.04.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Врању К. бр. 229/20 од 11.01.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Стошић, због

повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости иако не нумерише, указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да изрека пресуде не садржи битне елементе кривичног дела, обзиром да не садржи све елементе кривице. Наиме, у конкретном случају, противправност као обавезни елемент није наведен, ни у оптужењу, ни у изреци пресуде.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, из чињеница и околности назначених у изреци пресуде, произлази да је окривљени у време, месту, и на начин ближе опредељен у истој, у стању урачунљивости, управљајући путничким моторним возилом марке „Renault ...“ регистарских ознака ..., не придржавајући се саобраћајних прописа угрозио безбедност јавног саобраћаја и довео у опасност живот и тело људи, тако што је поступио супротно одредби члана 47. став 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, свестан да услед таквих пропуста може угрозити јавни саобраћај и довести у опасност живот или тело људи, али олако држао да последица неће наступити или да ће је моћи спречити, ... Из чињеничног описа изреке побијане пресуде, а насупрот наводима захтева, произилазе сва законска обележја кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, како објективна тако и субјективна, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом, поред осталих и противправност, имајући у виду пре свега чињеницу да је у изреци наведено да је окривљени поступао супротно одредбама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, на који начин је иста и описана. Самим тим неосновано се захтевом за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног наводи и да у изреци пресуде није правилно означена повреда ЗОБС-а, те у вези са тим цитира одредбу члана 47. став 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

На наведену повреду закона, са истим образложењем, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни два, став пет, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Такође, у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 507. ЗКП, наводима да је бранилац окривљеног АА обавестио суд да није у могућности да приступи на заказани главни претрес 11.01.2022. године, а да наведени поднесак, суд није узео у обзир, већ је одржао главни претрес и онемогућио окривљеном и браниоцу да дају завршну реч.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду закона из члана 511. ЗКП, наводима да ни другостепени суд није обавестио окривљеног и браниоца о седници већа, већ је одржао седницу без њиховог присуства.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка и износи сопствене чињеничне закључке везане за узрок настанка саобраћајне незгоде, а који чињенични закључци су другачији од оних утврђених побијаним пресудама, на који начин оспорава оцену изведених доказа и чињенично стање утврђено у побијаним пресудама, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, чија су права ограничена правима окривљеног у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке или поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, нити због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 3), 507. и 511. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**